

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 79/13
V Luxemburgu 27. júna 2013

Rozsudok vo veci C-575/11
Eleftherios Themistoklis Nasiopoulos/Ypourgos Ygeias kai Pronoias

Odmietnutie uznať doklad o vzdelaní maséra a hydroterapeuta umožňujúci vykonávať samostatné povolanie v štáte, ktorý ho vydal, predstavuje porušenie slobody usadiť sa, ktoré nie je odôvodnené ochranou spotrebiteľa alebo verejného zdravia

V súvislosti s povolaním fyzioterapeuta možno ochranu spotrebiteľa uskutočniť napríklad uložením povinnosti používať pôvodný profesijný titul v jazyku štátu, v ktorom sa absolvovala odborná príprava, ako aj v jazyku hostiteľského členského štátu

Pán Nasiopoulos, grécky štátny príslušník, získal v Nemecku po absolvovaní dvaapoločnej odbornej prípravy doklad o vzdelaní, ktorý mu umožňuje vykonávať povolanie maséra a zdravotníckeho hydroterapeuta („Masseur und medizinischer Bademeister“), ktoré nie je v Grécku regulované. Povolanie, ktoré sa čo najviac približuje tomuto povolaniu, je povolanie fyzioterapeuta, ktoré si vyžaduje minimálne trojročnú odbornú prípravu.

Z tohto dôvodu grécke ministerstvo zdravotníctva zamietlo žiadosť pána Nasiopoulosa o prístup k povolaniu *fyzioterapeuta* v tomto členskom štáte.

Symvoulío tis Epikrateias (Štátna rada, Grécko) sa Súdneho dvora pýta, či zásada slobody usadiť sa pripúšťa vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá nepovoľuje čiastočný prístup k povolaniu fyzioterapeuta štátnemu príslušníkovi členského štátu, ktorý získal v inom členskom štáte doklad o vzdelaní, ako je doklad o vzdelaní maséra a zdravotníckeho hydroterapeuta, ktorý mu v tomto inom členskom štáte umožňuje vykonávať časť činností tvoriacich súčasť povolania fyzioterapeuta.

Súdny dvor v dnešnom rozsudku pripomína, že sloboda usadiť sa sa vykonáva za podmienok definovaných hostiteľským členským štátom pre vlastných štátnych príslušníkov. V prípade povolania fyzioterapeuta, ktoré zatiaľ nie je harmonizované na úrovni Únie, členské štáty ostávajú naďalej príslušné stanoviť podmienky prístupu, avšak musia dodržiavať základné slobody zaručené Zmluvou.

Súdny dvor sa domnieva, že nepovolenie akéhokoľvek čiastočného prístupu k regulovanému povolaniu môže sťažiť výkon slobody usadiť sa alebo ho urobiť menej príťažlivým a môže byť odôvodnené iba pod podmienkou, že zodpovedá naliehavým dôvodom všeobecného záujmu, ako je napríklad ochrana spotrebiteľa a verejného zdravia, a že nepresahuje rámec toho, čo je na dosiahnutie týchto cieľov nevyhnutné.

Spotrebiteľov treba totiž chrániť pred uvedením do omylu, pokiaľ ide o rozsah kvalifikácie fyzioterapeuta. Na tento účel možno použiť menej prísne prostriedky než úplné vylúčenie hoci len čiastočného prístupu k povolaniu, a to napríklad **povinnosť používať pôvodný profesijný titul alebo akademický titul tak v pôvodnom jazyku a podobe, ako aj v preklade do úradného jazyka hostiteľského členského štátu**¹.

Okrem toho ochrana **verejného zdravia** si vyžaduje osobitnú obozretnosť. Povolanie fyzioterapeuta alebo maséra však patrí do zdravotníckej oblasti a poskytovanie týchto služieb

¹ Súdny dvor pripomína skoršiu judikatúru, predovšetkým rozsudok z 19. januára 2006, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, [C-330/03](#).

spočíva iba vo vykonávaní terapie spravidla predpísanej lekárom, ktorý maséra a hydroterapeuta vybral a s ktorým tento masér koná v úzkom prepojení vo vzťahu závislosti a spolupráce.

Súdny dvor na základe toho rozhodol, že **vylúčenie čiastočného prístupu k povolaniu fyzioterapeuta presahuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa ochrany spotrebiteľa a verejného zdravia.**

Súdny dvor spresnil, že pokiaľ v členskom štáte absolvovania odbornej prípravy a v hostiteľskom členskom štáte možno obe povolania považovať za porovnateľné², medzery vo vzdelaní odborníka oproti vzdelaniu požadovanému v hostiteľskom členskom štáte možno doplniť uplatnením kompenzačných opatrení³. Ak sú však rozdiely v oblastiach činností natoľko významné, že odborník v skutočnosti musí absolvovať úplné vzdelanie, aby mohol v inom členskom štáte vykonávať činnosti, na ktoré má kvalifikáciu, predstavuje to faktor spôsobilý odradiť dotknutú osobu od vykonávania tieto činnosti v hostiteľskom členskom štáte.

Prináleží príslušným orgánom a najmä súdnym orgánom hostiteľského členského štátu (v tomto prípade Grécka) v každom konkrétnom prípade určiť, do akej miery sa obsah vzdelania dosiahnutého dotknutou osobou odlišuje od vzdelania získaného v členskom štáte, v ktorom sa absolvovala odborná príprava (v tomto prípade v Nemecku).

Súdny dvor uviedol, že jedným z rozhodujúcich kritérií, ktoré treba preskúmať v prvom rade, je skutočnosť, či je činnosť maséra a hydroterapeuta objektívne oddeliteľná od celku činností zodpovedajúcich povolaniu v hostiteľskom členskom štáte.

Ak v členskom štáte, v ktorom sa absolvovala odborná príprava (Nemecko), možno povolanie maséra a hydroterapeuta vykonávať nezávisle alebo samostatne, vylúčenie čiastočného uznania tejto kvalifikácie v hostiteľskom členskom štáte (Grécko) má odradzujúci účinok, pokiaľ ide o slobodu usadiť sa, ktorý nemožno vyvážiť obavou z prípadného porušenia ochrany práv príjemcov služieb.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

² V zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, s. 22), ktorá nahrádza rozličné systémy uznávania zrušené s účinnosťou od 20. októbra 2007.

³ Kompenzačné opatrenia stanovené v článku 14 ods. 1 smernice 2005/36 (nanajvýš trojročné adaptačné obdobie alebo skúška spôsobilosti).